

82 félagsfundi af $\frac{2}{3}$ félagsmanna, og staðfest á löglegan hátt. Gildir hún til 5 ára í 15. apríl senn. Náist ekki samkomulag um nýja arðskrá að þeim tíma liðnum, gildir gamla arðskráin áfram.

12. gr.

Eigi má úthluta arði samkvæmt 11. gr. fyrr en eftir aðalfund, enda sé tekjuafgangur í ársreikningi félagsins. Verði útgjöld meiri en tekjur, skal jafna þeim niður á félagsmenn eftir þeim hlutföllum, sem arðskrá ákveður.

13. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 500 kr., og veiði og andvirði hennar gerð upptæk. Sektirnar renni í sýslusjóð.

14. gr.

Samþykkt þessari verður ekki breytt nema $\frac{2}{3}$ félagsmanna á aðalfundi samþykki breytinguna.

15. gr.

Félaginu má slíta, ef $\frac{2}{3}$ félagsmanna samþykkja það. Eignir, sem félagið kann þá að eiga, skiptast milli félagsmanna samkvæmt arðskrá.

Á sama hátt skulu félagsmenn greiða skuldir félagsins, ef einhverjar eru.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, til að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 15. apríl 1952.

Hermann Jónasson.

Árni G. Eylands.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Þorlákshöfn.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Höfnin í Þorlákshöfn takmarkast af línu, er hugsast dregin frá Hafnarnesi í hánorður á Hafnarskeið. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu meðfram vikinni.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Sýslunefndir Árnes- og Rangárvallasýslna hafa á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirumsjón samgöngumálaráðuneytisins.

Hafnarnefnd kosin af sýslunefndunum hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd sýslunefndanna.

3. gr.

83

Hafnarnefnd ræður hafnarstjóra, þegar henni þurfa þykir, en þangað til fer 15. apríl trúnaðarmaður hafnarnefndar með störf þau, er honum eru falin í reglugerð þessari.

Hafnarstjóri annast daglegar framkvæmdir í samráði við hafnarnefnd. Hafnarnefnd ræður og aðra starfsmenn hafnarinnar, þegar þurfa þykir, og ákveður starfs- svið þeirra.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

4. gr.

Hafnarstjóri sér um að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni, og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

5. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framkvæmd.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld og ljós, nema í eldavél skipsins og á lögboðnum ljóskerum.

Áliti hafnarstjóri að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

7. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip né þétta eldri skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarstjóra og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með hans leyfi.

8. gr.

Ekki má kasta úthyrðis fiskúrgangi, seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getuur skemmdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi út í höfnina.

Innan hafnarsvæðisins má ekki gera nein hafnarmannvirki við höfnina né breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp né dýpka út frá landi, nema leyfi hafnarnefndar komi til.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

9. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annarra skipa og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um, hvar þau megi liggja eða leggjast.

83 Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjum, að eigi sé nægilegt rúm fyrir 15. apríl önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi úr höfninni og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

10. gr.

Í sérhverju skipi (að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannláus í lægi í höfninni), skal jafnan vera einn maður að minnsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina, nema með leyfi hafnarnefndar, og ákveður hún hvar þau skuli lögð.

11. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust.

Skýlt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafizt er.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Um notkun bryggna og bólvirkja.

13. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip að öðru jöfnu, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja pósti, hafa rétt til þess að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjóra, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur getur hafnarstjóri vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, áliti hann það nauðsynlegt veðurs vegna.

14. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um, að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

15. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum,

sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja 83
burt vörur og muni jafnskjótt og hann krefst þess.

15. apríl

VI. KAFLI

Um notkun Norðurvararinnar.

16. gr.

Norðurvörin í Þorlákshöfn er ætluð til afnota fyrir opna vélbáta, sem gerðir eru út frá Þorlákshöfn og leggja þar upp afla sinn.

Verði meiri aðsókn báta að notkun vararinnar en rúm leyfir, hafa þeir bátar forgangsrétt, sem nú eru skrásettir í Þorlákshöfn, og þurfa nýir bátar leyfi hafnarnefndarinnar til afnotanna.

17. gr.

Verði hlé á veiðum einstakra fiskiskipa og báta svo vikum skiptir, vegna bilana, viðgerða eða af öðrum ástæðum, er eigendum skylt að taka þau úr Norðurvörinni til geymslu annars staðar meðan á hléinu stendur, ef hafnarvörður óskar þess.

18. gr.

Við alla notkun Norðurvararinnar eru notendur skyldir að hlýða fyrir mælum hafnarstjóra eða trúnaðarmanns hans, svo sem um legu skipa og báta, tilfærslu þeirra í höfninni og brottflutning úr henni, svo og hvar afli þeirra, veiðarfæri og annað er lagt á land, enn fremur um geymslu á afla, veiðarfærum og öðru á landi hafnarinnar o. s. frv.

Notendum er einnig skylt að gæta alls þrifnaðar við notkun Norðurvararinnar, og ber þeim að flytja burtu allan fiskúrgang og önnur óhreinindi, er berast kunna á land hafnarinnar af þeirra völdum.

Um vanrækslu á síðastnefndu atriði gilda ákvæði 14. gr. Á sama hátt gilda um alla notkun Norðurvararinnar öll önnur ákvæði þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld í Þorlákshöfn.

1. Lestagjald.

19. gr.

Öll skip og hvers konar fleytur stærri en 12 smálestir brúttó, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn, sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum, er síðar getur.

20. gr.

- Skip, 12 smálesta brúttó og stærri, sem eru skrásett í Þorlákshöfn og gerð þaðan út og ekki eru í millilandasiglingum, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, 4 krónur fyrir hverja brúttó smálest.
- Önnur innlend fiskiskip greiði 1 krónu fyrir hverja brúttó smálest í hvert skipti, sem þau koma til hafnar og hafa samband við land, þó ekki yfir 4 kr. af smálest á ári.
- Öll önnur skip, sem til hafnar koma (nema þau, sem undanþegin eru lestagjaldi), skulu greiða 60 aura lestagjald af hverri nettó smálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar og hafa samband við land. Strandferðaskip ríkissjóðs greiði þó aðeins 30 aura lestagjald.
- Undanþegin greiðslu lestagjalds eru herskip, varðskip, björgunarskip, vitaskip

83
15. apríl

ríkisssjóðs, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem eru gerð út til vísindalegri rannsókna, skip, sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjóskemmda, og skip, sem eingöngu leita hafnar vegna veikinda.

2. Ljós gjald.

21. gr.

Öll skip og bátar, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí og lestagjald greiða, skulu greiða ljós gjald þannig:

- a. Skip, sem um ræðir í 20. gr. a., greiði kr. 100.00 á ári.
- b. Skip, sem um ræðir í 20. gr. b., greiði 5 krónur í hvert skipti, sem þau koma til hafnar.
- c. Öll önnur skip greiði 10 aura fyrir hverja nettó smálest, þó aldrei meira en 25 krónur í hvert skipti.

3. Bryggjugjald.

22. gr.

Hvert skip, sem leggst við bryggju hafnarinnar, eða að skipi, sem liggur við bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins talið í heilum smálestum, en broti sleppt.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

- a. Bátar og skip 12 smál. brúttó og stærri og skrásett eru í Þorlákshöfn og gerð þaðan út, greiði 4 krónur af hverri brúttó smálest á ári.
- b. Öll aðkomuskip greiði 16 aura af hverri nettó smálest fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta af hálfum sólarhring. Minnsta gjald skal þó vera 10 krónur í hvert sinn.

Liggi þau skip utan á öðru skipi, greiði þau hálf gjald.

Varðskip og björgunarskip eru undanþegin bryggjugjaldi, nema þegar þau flytja vörur eða farþega og taka gjald fyrir.

- c. Fyrir sérstaka notkun á bryggjum, bólvirkjum og uppfyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, síldarsöltun o. fl., skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald eða semja við viðkomandi aðilja.

4. Vörugjald.

23. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

24. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf vörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda séu þær ákveðnar það samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert vörugjald.

25. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.
- d. Vörur, sem fluttar eru úr herskipi eða í herskip.

26. gr.

83

15. apríl

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum og af hverri sendingu sérstaklega. Brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skips hans. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt.

Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

27. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðast eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

28. gr.

Vörugjaldskrá.

A. Aðfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg:

Kol, salt, sement, sóði, þakpappi, þakplötur, járn og járnvörur alls konar, stál og stálvörur, kaðlar, kitti, leir og steinn, tilbúinn áburður.

2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:

Áburðarolía, brennsluolía, baðlyf, benzín, bækur, feiti, fernisolía, fiskilínur, grænsápa, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur alls konar, fóðurbætir, leður, linoleum, pappír, pokar, pokastrigi, rúðugler, saumur, segldúkur, steinolía, tjara, vaxdúkur, þvottaefni, þvottasápa.

3. flokkur. Gjald 80 aurar fyrir hver 100 kg:

Ávextir, brauðvörur, jurtafeiti, kaffi, mjólkurduft, smjör, smjörliki, sykur, te.

4. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg:

Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.

5. flokkur. Gjald 10 aurar fyrir hvert teningsfet:

Timbur, tunnuefni.

Tómar tunnur 25—50 aurar fyrir hverja eftir stærð.

6. flokkur. Gjald 20 aurar fyrir hvert teningsfet:

Allar aðrar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

B. Brotfluttar vörur:

1. flokkur. Gjald 40 aurar fyrir hver 100 kg:

Fiskur, ísvarinn, hraðfrystur, nýr: slægður og óslægður, saltur: óverkaður og verkaður, þurr, harðfiskur, fiskimjöl, lýsi, gærur, gærur saltaðar í búntum eða pökkum, ís, síld.

2. flokkur. Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg:

Hrogn, kjöt (alls konar), mör, tólg.

3. flokkur. Gjald 100 aurar fyrir hver 100 kg:

Allar aðrar vörur en talðar eru hér.

83 4. flokkur. Gjald 5 krónur fyrir hvern grip:
15. apríl Hestar, nautgripir.

5. flokkur. Gjald 1 króna fyrir kind:
Sauðfé.

Þótt vörur, flokkaðar undir brottfluttar vörur, flytjist til staðarins eða vörur, flokkaðar undir aðfluttar vörur, flytjist frá staðnum, breytir það engu um vörugjaldið.

Vörugjald fyrir óvenjulegar vörur, sem vafasamt þykir hvernig flokka skuli, ákveður hafnarstjóri eða hafnarnefnd.

Lægsta vörugjald í öllum flokkum er 1 króna.

Allir bátar eða skip, sem leggja upp afla sinn í Þorlákshöfn, greiði 1% af söluverði afla upp úr sjó, sem landað er á hafnarsvæðinu, að síld undanskilinni.

Af síld skulu sömu bátar og skip greiða kr. 0.70 af hverri tunnu, sem landað er á hafnarsvæðinu.

Gjald þetta skal kræft þegar eftir löndun aflans.

5. Ýmis gjöld til hafnarinnar.

29. gr.

Fyrir uppsátur skipa og báta greiðist árgjald, miðað við brúttóstærð, sem hér segir: Allt að 5 smálestum 10 krónur, 6—12 smálesta 25 krónur, 13—50 smálesta 50 krónur, stærri skipa 100 krónur.

30. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða félögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

31. gr.

Fyrir kjölfestu greiðist gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert sinn.

32. gr.

Utanbæjarbátar — minni en 12 smálestir brúttó — greiða hafnargjald, bryggjugjald og ljósgjald 10 krónur í hvert skipti, sem þeir koma til hafnar, eða 50 krónur í eitt skipti fyrir öll á ári.

Bátar, sem eiga heima í Þorlákshöfn, greiða 30 króna árlegt gjald.

Undanþegir þessi gjaldi eru bátar, sem aðeins eru hafðir í ferðir til heimilisparfa.

VIII. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

33. gr.

Hafnarstjóri sér um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

34. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds, bryggjugjalds, vitagjalds, fjörugjalds og kjölfestugjalds. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu, ber eigandi þess ábyrgð á greiðslu gjaldanna, svo og annarra gjalda, sem skipinu ber að greiða.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt á skipinu, unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

35. gr.

83

Vörugjald af vörum, sem koma eiga til hafnarinnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

15. apríl

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

36. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

IX. KAFLI

Ýmis ákvæði.

37. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki komið við um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðast af tveimur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið. Yfirmat skal fara fram af fjórum óvilhøllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni hefur ekki verið breytt meira honum í vil en sem svarar 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

38. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

39. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi borgað gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

40. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi, og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 10. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt, sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

41. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Þorlákshafnar.

42. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

- 83 Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um
15. apríl hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftir-
breytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 15. apríl 1952.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

84
16. apríl

G J A L D S K R Á

fyrir Rafveitu Grindavíkur.

I. RAFORKA

Rafveita Grindavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 1.87 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á 70 aura hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 7.00 á ári af hverjum fermetra gólfflatar í rúmi því, er lýsa skal. Fullt fermetragjald skal greiða af gólfleti í húðum, vinnustofum og skrifstofum, en fyrir geymslur og ganga skal greiða kr. 3.00 á ári af fermetra.

B. Almenn heimilisnotkun.

Um kwst.mæli á 47 aura hverja kwst. Auk þessa skal greiða fastagjald kr. 6.50 á mánuði af einu herbergi hvernar íbúðar og kr. 4.00 á mánuði af hverju herbergi umfram eitt.

Í útreikningi á fjölda herbergja skal telja öll herbergi, sem eru ætluð til íbúðar, og eldhús. Herbergi, sem er minna en 5 m², skal telja sem hálft, en stærra en 25 m² sem tvö.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli kr. 1.00 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma á ári, má krefjast minnsta árgjalds, frá kr. 200.00 til kr. 235.00 á hvert uppsett kw. vélanna.
2. Til fiskiðnaðar, ef uppsett rafvélaafl fastra véla er yfir 20 kw., um kwst.mæli á 30 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 kwst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegis og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.

D. Hitun.

1. Um kwst.mæli á 22 aura hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn í allt að 3 klst. á dag á tímum mesta álags rafveitunnar um hádegis og síðdegis, en þó eigi lengur en 1½ klst. í senn.
2. Um kwst.mæli á 8 aura hver kwst. í 9 klst. á tímanum frá kl. 22 til 9.

Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til húshitunar.

- a. Að vélaafl, linur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
- b. Að notandi setji klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra; þó getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra, og